

lemmer til kommissioner og hverv sker efter forholdstal“, har tidligere været overvejet i et folketingsudvalg, der foranledigede indhentet udtalelser fra professorerne Alf Ross og Poul Andersen. Medens professor Poul Andersen fandt, at bestemmelser som den anførte var udtryk for omgåelse af grundlovens § 52, idet realiteten efter hans opfattelse var, at folketinget valgte medlemmerne, men på en anden måde end foreskrevet i grundloven, havde professor Alf Ross intet at indvende, idet grundlovsbestemmelsen efter hans opfattelse ikke gjaldt i tilfælde som det anførte, hvor valget netop ikke foretoges af folketinget, men af visse politiske partier. I et statsministerielt notat af 24. marts 1955 konkluderedes derhen, „at man ikke i loven bør optage en bestemmelse om, at de politiske partier skal vælge de pågældende medlemmer, hvis partierne samtidig ved valget skal være bundet til at vælge folketingsmedlemmer. Følger man dette standpunkt, betyder det, at man går bort fra at betragte de valgte som repræsentanter for folketinget. Ønsker man imidlertid, at de valgte under alle omstændigheder skal betragtes som repræsentanter for *folketinget som sådant*, må grundlovens § 52 følgelig iagttages.“

Da den del af udetillægsnævnets medlemmer, som ikke udpeges af ministre, skal opfattes som en repræsentation for folketinget som sådant, går ændringsforslaget ud på, at 5 medlemmer skal vælges af folketinget blandt dets medlemmer efter forholdstal.

For at sikre at forskydninger i folketingets sammensætning snarest muligt kan give sig udslag i tilsvarende ændringer i udetillægsnævnets sammensætning, er det fundet hensigtsmæssigt at fastsætte, at valget af de folketingsvalgte medlemmer foretages, hver gang et folketingsvalg har fundet sted.

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

6) I den foreslåede affattelse af lovens § 9 ændres i stk. 4, linie 12, „udenrigsministeriet“ til: „udenrigsministeren“.

Til § 2.

7) Bestemmelsen affattes således:
„Denne lov træder i kraft straks med virkning fra 1. april 1961.“